

CANCER SOM METABOLISK LIDELSE

Den rigtige vej

Cancer er en moderne sygdom, der var sjælden for mere end 100 år siden, men er nu den hyppigste dødsårsag, større end hjerte- og blodkarsygdomme. Årsagerne er i høj grad den kemiske udvikling og industriens profit. Forskningen har også i udpræget grad været koncentreret om behandlingen med kirurgi, gifte (kemoterapi) og radioaktiv stråling. Der har været alt for få penge til forskning i årsager og årsagsbehandling. Danmark ligger også dårligt, når det gælder antallet af kræftramte og deres behandling, selvom der har været mindre fremskridt i de senere år.

Udviklingen inden for cancer med fokus på det seneste århundrede har været negativ med stigende hyppighed, på trods af enorme udgifter til forskning og behandling. Ikke mindst fordi man har fokuseret på cancer som en genetisk betinget sygdom. Det er dog nu blevet klart, at kræft ikke er en arvelig sygdom, selv om der kan være en arvelig tilbøjelighed.

Den tyske professor Dr. Otto Warburg påviste for næsten 100 år siden, at selvom cancer har utallige sekundære årsager, så er der kun én primær årsag, nemlig ændringen af omsætningen af ilt i normale celler til energidannelse, så cellerne overgår fra energidannelse fra primært fedtsyrer til fermentering (gæring) af sukker. Otto Warburg fik Nobelprisen i 1931 og var nomineret til flere andre, men blev overset. Især efter at fokus var på de genetiske årsager og DNA blev fundet i cellekernen og mitokondrierne.

Det centrale ved cancer er energimangel i mitokondrierne (cellernes "kraftværker"), hvor formålet er at danne energi til cellernes arbejde og vedligeholdelse, det vil sige opretholdelse af normal cellefunktion. Herunder reparation af generne DNA og mDNA i cellekernen og mitokondrierne. Desuden at sikre en normal funktion af mitokondrierne. Hvis celler ændrer sig eller bliver skadet, så repareres de eller begår selvmord – apoptose. Det betyder, at de dør og derfor ikke bliver ved med at dele sig og sprede sig.

Mitokondrierne er små stavformede, bakterielignende strukturer inde i cellerne, og energiproduktionen til cellernes funktion sker ved oxidativ fosforylering, hvor der bliver koblet et fosformolekyle til adenosin som AMP (adenosin monofosfat), yderligere et fosformolekyle til adenosin difosfat (ADP) og videre med et fosformolekyle til adenosintrifosfat (ATP). Hver gang, der bliver afspaltet et fosformolekyle, frigives der energi, og specielt fra ATP, som indeholder 3 fosforgrupper. Svækkes cellen ved fx påvirkningen fra kemiske stoffer og for lidt ilt, overgår den til gæring af glukose, hvor der kun dannes AMP, der er 18 gange dårligere til at afgive energi til cellen.

I mitokondrierne sker omdannelsen til energi via en elektrontransport kæde, der blandt andet har brug for Q10 for at kunne fungere, og der er brug for aminosyren carnitin til transporten af fedtsyrer, som er det mest effektive brændsel til mitokondrierne. Undervejs dannes der ROS, der er skadelige frie iltradikaler, som medfører oxidation. Der er derfor brug for antioxidanter.

Mitokondrierne har altså brug for ilt (oxygen), coenzym Q10, carnitin og en lang række vitaminer, aminosyrer og mineraler. Ved cancer mangler cellerne ilt, mitokondrierne virker ikke, og cancerceller kan derfor kun bruge glukose (sukker) og aminosyren glutamin, hvor de danner energi ved denne forgæring, som foregår uden ilt (anaerobt). Samtidig dannes der mælkesyre (laktat), der medfører et surt miljø som kræftceller elsker.

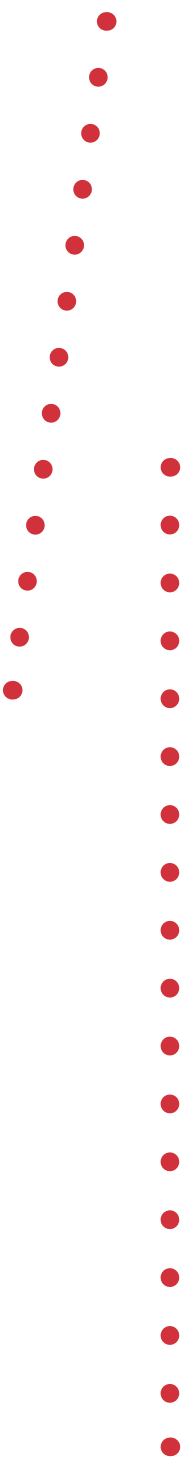
Kræft er altså en metabolisk sygdom – en stofskiftesygdom, der ikke er arveligt (genetisk) betinget, selvom der kan være en arvelig tendens. Der er derimod en udpræget epigenetisk påvirkning af cellerne udefra via cellemembranen, der sender signaler til cellekernen og mitokondriernes DNA og mDNA. Læs mere om dette i Dr. Bruce Liptons bog "Intelligente Celler". Det er blandt andet vores kost, kemiske stoffer og stråling, der påvirker cellemembranen og dermed cellen, men også vores og andres tanker påvirker cellerne.

Årsagerne til kræft er altså mangel på eller for lidt ilt, dårlig og forarbejdet kost, sukker og dårligt fedt, kemiske belastninger (fx via maden), miljøpåvirkninger, medicin, tobaksrygning og manglende udrensning af de skadelige stoffer. Det er alt sammen noget, der i dagens kræftbehandling ikke lægges vægt på, og som er livsvigtigt for den kræftramte. Der er brug for en grundig information og uddannelse med fokus på, hvad man selv kan gøre for at modvirke kræft. Ved at styrke funktionen af mitokondrierne kan de reparere generne, og om nødvendigt få kræftcellerne til at begå selvmord (apoptose).

Der er mange forskellige kræftformer, men fælles for dem er, at en eller flere celler har ændret sit DNA - de styrende æggehvideproteiner i cellerne - arvemassen - så man ikke længere har styr på væksten og delingen af de ramte celler, der også i modsætning til andre celler kan dele sig uhæmmet og rive sig løs og sprede sig til andre steder i kroppen.

Men i bund og grund er årsagen til kræft, at celler får for lidt ilt og næring og derfor ændrer deres DNA, så de kan leve af affaldsstoffer som fx mælkesyre og gæring af sukker. Man dør principielt ikke af kræft, men fordi kræftcellerne bruger mere og mere af kroppens energi.

Det er som nævnt ikke noget nyt, for allerede i 1930'erne påviste nobelpristageren Otto Warburg, at kræftceller ikke tåler ilt. Sørger man for at skaffe sine celler nok ilt og alle de nødvendige næringsstoffer i de rigtige mængder, blandt andet gennem en sund og varieret, gerne økologisk eller biodynamisk kost, og får man kredsløbsstimulerende motion, kan man nedsætte sin risiko for at få kræft. Samtidig styrkes de mekanismer i kroppen, der dræber kræftceller, efterhånden som de opstår. Man kan også forhindre, at der dannes nye blodkar til kræftsvulster (angiogenese), så de ikke kan vokse på grund

af manglende tilførsel af næring. Vi har alle hele tiden nye kræftceller, men kroppens immunsystem opsporer og dræber dem efterhånden, som de dannes.

Den vigtigste forebyggelse og behandling af kræft er derfor en kostændring og at lade være med at spise for meget (kalorierestriktion). Det vigtigste er at få en kost med meget få hurtigt optagelige kulhydrater, fx brød, kager, slik, stivelse, kartofler, kogte rodfrugter, der hurtigt bliver omdannet til glukose. Denne kost "fodrer" kræftcellerne. Kosten skal generelt være basedannende med et lavt indhold af kulhydrat, højt indhold af sundt fedt, blandt andet smør, olivenolie, hampeolie, kokosfedt og fedt fra økologiske dyr. Desuden en moderat mængde protein. Det kan være godt med korte fasteperioder (dage), men der skal være tilstrækkelig energi fra maden (kalorier) til at undgå utilsigtet vægttab. Cellerne klarer sig fint med ketonstoffer, også hjernecellerne

Det er vigtigt med udrensning af skadelige stoffer fra kroppen, og at slutte med at ryge, også passiv rygning. Det er vigtigt med tilstrækkelig ilt, hvor åndedrætsøvelser, f.eks. Buteyko terapi er gavnlig, og gennem frisk luft. Moderat motion har flere fordele, da den giver mere ilt og fremmer dannelsen af mitokondrier i cellerne samt fremmer lymfeflowet og dermed udrensningen. Trykkammerterapi (HBOT) er også en mulighed, da den tilfører ilt, men den er svær at få. Opvarmning af vævene hæmmer også kræftcellerne, og stærk opvarmning ved hyperthermi, fx radiobølger, er god kræftbehandling. Det er vigtigt generelt at modvirke inflammation, – betændelsesforandringer i kroppen, der også fremmer kræft.

Det gælder om at nedsætte belastningen fra de frie iltradikaler (ROS) ved så vidt muligt at undgå unaturlige kemiske stoffer, og om at få tilskud af så mange antioxidant som muligt fra en sund og varieret kost samt tilskud af nødvendige vitaminer og mineraler. Vi ved, at kræftramte ofte har for lidt af de forskellige mineraler og næringsstoffer samt antioxidant i kroppen. F.eks. mangler cancer celler ofte Q10, der dannes i kroppen, men blokeres af forskellig medicin, blandt andet kolesterolsænkende statiner og af betablokkere.

Samtidig har forsøg med antioxidant vist, at de kan hæmme kræftcellers vækst, samtidig med, at de normale celler bliver sundere og styrket i deres vækst. Overdreven brug af antioxidant er ikke nogen god idé, da de frie iltradikaler også har en plads i cellens omsætninger, men det er som nævnt vigtigt at modvirke dem ved at få nok antioxidant gennem en sund kost og kosttilskud.

Undersøgelser viser, at D3-vitamin ikke bare hindrer opståen af kræft, men fremmer kræftcellers død, og det samme gælder for K2-vitamin og mineraler som fx selen samt en lang række af naturstoffer, som derved understøtter kroppens selvhelbredende funktioner. Kræftceller trives også med en sur reaktion i kroppen, men hæmmes ved en basisk reaktion, der har sammenhæng med det, vi spiser. Der er altså gode muligheder for selv at modvirke, at de normale celler tager skade og udvikler sig til kræftceller; men også til at få allerede dannede kræftceller til at begå selvmord. Forudsætningen er en forståelse af, hvordan kræftceller udvikler sig,

og hvordan de stoppes og dræbes. Travis Christofferson har i sin bog "Når man snubler over Sandheden" beskrevet hele grundlaget for dette. Han har fremmet en viden, der har eksisteret i meget lang tid, men som har været undertrykt af medicinalindustriens begær. Det er endnu et eksempel på, at det er vigtigt at forstå de grundlæggende årsager til sygdom. Behandler man kun symptomerne, har man tabt på forhånd. Der er brug for en orthomolekylær tilgang.

Carsten Vagn-Hansen

Litt:

"Når man snubler over Sandheden. Ny behandling af kræft". Forlaget Hovedland februar 2019

"Mitochondria and the Future of Medicine" . The Key to Understanding Disease, Chronic Illness, Aging, and Life Itself. By Lee know, ND

